

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP PODPREDESEDNIKA SODIŠČA

z dne 19. decembra 2013*

„Pritožba — Začasna odredba — Mejne vrednosti za svinec, barij, arzen, antimon, živo srebro, nitrozamine in nitrozabilne snovi v igračah — Določbe, ki jih je uradno sporočila Zvezna republika Nemčija in s katerimi so se ohranile nacionalne mejne vrednosti za te snovi — Zavrnitev Komisije, da bi v celoti odobrila te določbe“

V zadevi C-426/13 P(R),

zaradi pritožbe na podlagi člena 57, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 26. julija 2013,

Evropska komisija, ki jo zastopata M. Patakia in G. Wilms, agenta, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Zvezna republika Nemčija, ki jo zastopa A. Wiedmann, agentka,

tožeča stranka na prvi stopnji,

PODPREDESENIK SODIŠČA,

po opredelitvi prvega generalnega pravobranilca P. Cruza Villalóna,

izdaja naslednji

Sklep

- 1 Evropska komisija s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa predsednika Splošnega sodišča Evropske unije z dne 15. maja 2013 v zadevi Nemčija proti Komisiji (T-198/12 R, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je to odredilo, da se nacionalne določbe o mejnih vrednostih za antimon, arzen, barij, svinec in živo srebro v igračah, ki jih je uradno sporočila Zvezna republika Nemčija (v nadaljevanju: nacionalne določbe), lahko ohranijo, dokler Splošno sodišče vsebinsko ne odloči o tožbi, ki jo obravnava in s katero se predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2012) 1348 final z dne 1. marca 2012 (v nadaljevanju: sporni sklep), s katerim je bilo odločeno o predlogu za ohranitev teh nacionalnih določb.

* Jezik postopka: nemščina.

2 V točki 2 izpodbijanega sklepa je sporni sklep opisan tako:

„Evropska komisija je [s spornim] sklepom v zvezi z nitrozamini in nitrozabilnimi snovmi ugodila vlogi, ki jo je nemška vlada vložila pri njej na podlagi člena 114(4) PDEU, da bi ji bila začasno odobrena ohranitev nacionalnih določb o mejnih vrednostih za zgoraj navedene težke kovine. Komisija je v zvezi z mejnimi vrednostmi za svinec, barij, arzen, antimon in živo srebro – ki ustrezajo vrednostim, določenim z Direktivo Sveta z dne 3. maja 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z varnostjo igrač (88/378/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 9, str. 240; v nadaljevanju: stara direktiva o igračah) – v bistvu zavrnila vlogo nemške vlade in odločila, da se v prihodnje uporabljajo mejne vrednosti, določene z Direktivo [2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o varnosti igrač (UL L 170, str. 1)] (v nadaljevanju: nova direktiva o igračah).“

Pravni okvir

3 Pravni okvir je v točkah od 3 do 12 izpodbijanega sklepa predstavljen tako:

„Primarno pravo

3 Člen 114, od (1) do (7), PDEU določa:

„1. Kadar Pogodbi ne določata drugače, se za doseganje ciljev iz člena 26 uporabljajo v nadaljevanju navedene določbe. Evropski parlament in Svet [...] sprejmeta ukrepe za približevanje določb zakonov in drugih predpisov v državah članicah, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga.

[...]

3. Komisija ima v svojih predlogih iz odstavka 1, ki zadevajo zdravje, varnost, varstvo okolja in varstvo potrošnikov, za izhodišče visoko raven varstva, pri čemer zlasti upošteva nova dognanja na podlagi znanstvenih dejstev. V okviru svojih dodeljenih pristojnosti si Evropski parlament in Svet prizadevata za doseganje tega cilja.

4. Če po [sprejetju usklajevalnega ukrepa] država članica meni, da mora ohraniti nacionalne določbe zaradi pomembnih potreb iz člena 36 [...], o teh določbah pa tudi o razlogih za njihovo ohranitev uradno obvesti Komisijo.

[...]

6. Komisija v šestih mesecih po uradn[em] obvestil[u] iz odstavk[a] 4 [...] odobri ali zavrne nacionalne določbe, potem ko preveri, ali so morda sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikrita omejitev trgovine med državami članicami in ali ovirajo delovanje notranjega trga.

Če Komisija v tem roku ne sprejme nobenega sklepa, se šteje, da so nacionalne določbe iz odstavk[a] 4 [...] odobrene.

Če to upravičuje zahtevnost zadeve in če ni nevarnosti za zdravje ljudi, lahko Komisija zadevno državo članico uradno obvesti, da se rok iz tega odstavka lahko podaljša za nadaljnje obdobje največ šestih mesecev.

7. Če se v skladu z odstavkom 6 državi članici dovoli ohranitev ali uvedba nacionalnih določb, ki odstopajo od usklajevalnega ukrepa, Komisija nemudoma preveri, ali naj predlaga prilagoditev temu ukrepu.

Sekundarno pravo

Stara direktiva o igračah

- 4 Člen 2 stare direktive o igračah določa, da se igrače smejo dati na trg samo, če ne ogrožajo varnosti ali zdravja uporabnikov ali tretjih oseb ob njihovi namenski ali predvidljivi uporabi, ob upoštevanju običajnega vedenja otrok. V stanju, v kakršnem je na trgu, in ob upoštevanju obdobja predvidljive in običajne uporabe mora biti igrača v skladu z varnostnimi in zdravstvenimi pogoji iz te direktive.
- 5 Priloga II (Temeljne varnostne zahteve za igrače), del II (Posebne nevarnosti), točka 3 (Kemične lastnosti), k stari direktivi o igračah kot cilj določa mejne vrednosti največje dopustne biološke razpoložljivosti na dan zlasti za antimon, arzen, barij, svinec in živo srebro. Meje vrednosti biološke razpoložljivosti opredeljujejo največjo dopustno količino kemične snovi, ki se zaradi uporabe igrač lahko absorbira in je razpoložljiva za biološke procese v človeškem telesu. Te mejne vrednosti biološke razpoložljivosti se ne razlikujejo glede na konsistenco materiala za igrače. Priloga II, del II, točka 3, odstavek 2, prvi stavek, k navedeni direktivi zlasti določa te mejne vrednosti, ki izražajo največjo dopustno dnevno biološko razpoložljivost v µg: 0,2 za antimon; 0,1 za arzen; 25,0 za barij; 0,7 za svinec in 0,5 za živo srebro. Stara direktiva o igračah pa ne določa nobene mejne vrednosti za nitrozamine in nitrozabilne snovi.
- 6 Na tej podlagi in v skladu s pooblastilom Komisije je Evropski odbor za standardizacijo pripravil usklajen evropski standard EN 71-3 – Varnost igrač (v nadaljevanju: EN 71-3), ki iz mejnih vrednosti biološke razpoložljivosti izpeljuje ‚mejne migracijske vrednosti‘ za materiale, iz katerih so narejene igrače, in opisuje postopek, po katerem jih je mogoče določiti. Mejne migracijske vrednosti določajo največjo dopustno količino kemične snovi, ki lahko migrira, to je prehaja iz izdelka v zunanost, na primer prodre v kožo ali želodčni sok. Če se upoštevajo vrednosti iz EN 71-3, se šteje, da so upoštevane tudi mejne vrednosti biološke razpoložljivosti, opredeljene v stari direktivi o igračah. EN 71-3 določa predvsem te mejne migracijske vrednosti: 60 mg/kg za antimon; 25 mg/kg za arzen; 1000 mg/kg za barij; 90 mg/kg za svinec in 60 mg/kg za živo srebro.

Nova direktiva o igračah

- 7 Komisija se je leta 2003 odločila za revizijo stare direktive o igračah. Po številnih posvetovanjih s strokovnjaki o več osnutkih je na začetku leta 2008 predstavila predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti igrač, ki ga je Svet kljub nasprotovanju nemške vlade odobril 11. maja 2009 in sprejel 18. junija 2009, tako da je postal nova direktiva o igračah. Priloga II (Posebne varnostne zahteve), del III (Kemijske lastnosti), točka 13, k tej direktivi neposredno določa mejne migracijske vrednosti. Po novem razlikuje glede na tri vrste konsistence materialov, iz katerih so narejene igrače, in to glede na to, ali je material ‚suh/lomljiv/prahast/prožen,‘ ‚tekoč/lepljiv‘ ali ‚postrgan s površine igrače‘.
- 8 Priloga II, del III, točka 13, k novi direktivi o igračah tako določa te mejne migracijske vrednosti:

Element	mg/kg v suhem, lomljivem, prahastem ali prožnem materialu za igrače	mg/kg v tekočem ali lepljivem materialu za igrače	mg/kg v materialu, postrganem s površine igrače
Antimon	45	11,3	560

Arzen	3,8	0,9	47
Barij	4500	1125	56.000
Svinec	13,5	3,4	160
Živo srebro	7,5	1,9	94

- 9 Člen 54 nove direktive o igračah za države članice določa obveznost, da uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 20. januarja 2011 ter te ukrepe uporabljajo z učinkom od 20. julija 2011. Člen 55 vseeno določa izjemo, tako da se Priloga II, del II, točka 3, k stari direktivi o igračah razveljavi šele z učinkom od 20. julija 2013. Mejne vrednosti biološke razpoložljivosti, določene v stari direktivi o igračah, in mejne migracijske vrednosti, ki so izpeljane iz njih, za materiale, ki se uporabljajo za izdelovanje igrač, torej veljajo do 20. julija 2013, zlasti kar zadeva antimon, arzen, barij, svinec in živo srebro.
- 10 Nemška vlada meni, da je člen 55 nove direktive o igračah *lex specialis*, ki odstopa od člena 54, tako da je treba po njenem mnenju Priloga II, del III, točka 13, k navedeni direktivi, to je določbo, ki je predmet te zadeve, prenesti šele do 20. julija 2013. Komisija, nasprotno, meni, da rok za prenos, določen v členu 54 nove direktive o igračah, velja tudi za težke kovine, na katere se nanaša ta spor. Člen 55 naj bi samo zaradi ekonomičnosti določal prehodni rok, ki se izteče 20. julija 2013 in do katerega se lahko igrače, katerih kemijske lastnosti so skladne z zahtevami iz stare direktive o igračah, še naprej izdelujejo in tržijo. Cilj te določbe naj ne bi bil, da se državam članicam odobri daljši rok za prenos.

Nemško nacionalno pravo

- 11 Stara direktiva o igračah je bila v nemško nacionalno pravo prenesena z uredbo leta 1989. Uredba o prenosu se sklicuje na varnostne zahteve, določene v Prilogi II k stari direktivi o igračah, ki je določala mejne vrednosti biološke razpoložljivosti, ki se uporabljajo predvsem za pet težkih kovin, to so antimon, arzen, barij, svinec in živo srebro.
- 12 Nemško nacionalno pravo je bilo prilagojeno novemu pravnemu položaju, ki je izhajal iz objave nove direktive o igračah leta 2011. Vendar ni bila vnesena nobena sprememba v zvezi z mejnimi vrednostmi za zgoraj navedene težke kovine, ker naj bi Priloga II, del II, točka 3, k stari direktivi o igračah veljala še naprej. Zato je Komisija s pisnim opominom z dne 22. novembra 2012 v skladu s členom 258 PDEU proti Zvezni republiki Nemčiji začela postopek zaradi neizpolnitve obveznosti zaradi delnega neprenosa nove direktive o igračah. Nemška vlada je na pisni opomin odgovorila z dopisom z dne 21. marca 2013, v katerem je zanikala vsakršno neizpolnitev obveznosti, ker naj bi Priloga II, del III, k novi direktivi o igračah začela veljati šele od 20. julija 2013.“

Dejansko stanje in postopek pred sodnikom začasne odredbe

- 4 Dejansko stanje je v točkah od 13 do 15 izpodbijanega sklepa povzeto tako:

„13 Nemška vlada je z dopisom z dne 18. januarja 2011 Komisiji predlagala, naj ji v skladu s členom 114(4) PDEU v povezavi s členom 36 PDEU odobri, da po 20. juliju 2013 ohrani nacionalne določbe o mejnih vrednostih za antimon, arzen, barij, svinec in živo srebro, [ki so] skladne s Prilogo II, del II, točka 3, k stari direktivi o igračah, ter za nitrozamine in nitrozabilne snovi, ker te določbe zagotavljajo višjo raven varstva zdravja otrok, kot je vzpostavljena z novo direktivo o igračah. Sklicevala se je predvsem na mejne migracijske vrednosti, določene v zadnjenavedeni direktivi za igrače, ki jih je mogoče postrgati. Nemška vlada meni, da primerjava

z mejnimi vrednostmi iz standarda EN 71-3 za antimon, arzen, barij, svinec in živo srebro kaže, da so mejne migracijske vrednosti, ki se bodo uporabljale v prihodnosti, višje, kot je razvidno iz te preglednice:

Element	EN 71-3 v mg/kg, ki pretvarja mejne vrednosti biološke razpoložljivosti iz stare direktive o igračah (povzete v nacionalnem pravu)	Nova direktiva o igračah v mg/kg
Svinec	90	160
Arzen	25	47
Živo srebro	60	94
Barij	1000	56.000
Antimon	60	560

- 14 Nemška vlada trdi, da tudi če je primerjava omejena na vrednosti, ki se uporabljajo za kategorijo „material, postrgan s površine igrač“, že samo ta primerjava brez upoštevanja drugih dveh kategorij dokazuje, da uporaba določb nove direktive o igračah pomeni znatno zvišanje dopustne migracije težkih kovin. Navedena direktiva naj ne bi jasno določala, v kakšnem medsebojnem razmerju so mejne migracijske vrednosti vsake od treh kategorij. Torej bi bilo treba izhajati iz načela, da lahko navedena količina vsak dan migrira iz vsake kategorije. Mejne migracijske vrednosti bi bilo torej treba presojati kumulativno in seštevati, da bi določili skupno izpostavljenost v primeru, ko bi bil otrok v istem dnevu v stiku z igračami, ki spadajo v tri kategorije.
- 15 Komisija je [s spornim] sklepom [...] ugodila vlogi nemške vlade brez omejitev za nitrozamine in nitrozabilne snovi. Za barij in svinec je ugodila „do datuma začetka veljavnosti določb Unije, s katerimi bodo določene nove mejne vrednosti[, ...] ali do 21. julija 2013, pri čemer velja datum, ki nastopi prej“. Vlogo za antimon, arzen in živo srebro pa je zavrnila.“
- 5 Zvezna republika Nemčija je 14. maja 2012 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa v delu, v katerem je Komisija zavrnila njeno vlogo za ohranitev nacionalnih določb o mejnih vrednostih za antimon, arzen in živo srebro ter ohranitev teh določb za barij in svinec odobrila samo do 21. julija 2013.
- 6 Z ločeno vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 13. februarja 2013, je navedena država članica vložila predlog za izdajočasne odredbe, v katerem je predsedniku Splošnega sodišča v bistvu predlagala, naj:
- ohranitev nacionalnih določb iz uradnega obvestila, s katerimi se ohranjajo mejne vrednosti za antimon, arzen, barij, svinec in živo srebro, začasno odobri, dokler Splošno sodišče vsebinsko ne odloči o tožbi;
 - podredno, Komisiji naloži, naj začasno odobri navedene nacionalne določbe, dokler Splošno sodišče ne odloči o navedeni tožbi.
- 7 V stališčih glede predloga za izdajočasne odredbe, ki so bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 28. februarja 2013, je Komisija Splošnemu sodišču predlagala, naj:
- predlog razglasi za nedopusten ali, podredno, zavrne kot neutemeljen;

— Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo dodatnih stroškov, nastalih zaradi postopka za izdajo začasne odredbe, ko bo odločeno o stroških, povezanih s vsebinsko presojo.

- 8 Navedena država članica je na stališča Komisije odgovorila v repliki z dne 14. marca 2013. Komisija se je do te replike opredelila v dupliki z dne 27. marca 2013.

Izodbijani sklep

- 9 Predsednik Splošnega sodišča je v točkah od 20 do 23 izodbijanega sklepa opozoril na to, da lahko sodnik začasne odredbe odredi odlog izvršitve in izda druge začasne odredbe, če je ugotovljeno, da je njihova izdaja na prvi pogled dejansko in pravno upravičena (*fumus boni juris*) ter da so nujne, torej da jih je treba izdati zaradi preprečitve nastanka velike in nepopravljive škode za interese stranke, ki jih predlaga, in da morajo učinkovati pred vsebinsko presojo tožbe. Ugotovilo je, da sodnik začasne odredbe po potrebi tudi tehta zadevne interese ter da ima v okviru navedenega celovitega preizkusa široko diskrecijsko pravico in je prost pri tem, da glede na posebnosti posamezne zadeve določi način, kako je treba preizkusiti izpolnjevanje različnih pogojev, in vrstni red preizkusa, saj mu nobeno pravno pravilo ne nalaga vnaprej določene sheme analize za presojo potrebe po začasnem odločanju. Predsednik Splošnega sodišča je, ker je menil, da ima vse informacije, potrebne za odločitev o tem predlogu za izdajo začasne odredbe, ne da bi bilo treba predhodno pridobiti ustna pojasnila strank, najprej preizkusil dopustnost tega predloga.
- 10 Predsednik Splošnega sodišča je v točkah od 24 do 39 izodbijanega sklepa preizkusil trditev Komisije, da je predlog za izdajo začasne odredbe nedopusten, ker Zvezna republika Nemčija nima pravnega interesa, ker je v resnici želela doseči odlog izvršitve negativnega sklepa, taka zahteva pa naj v postopku za izdajo začasne odredbe ne bi bila mogoča.
- 11 Predsednik Splošnega sodišča je ob potrditvi, da je predlog za izdajo začasne odredbe, katerega namen je doseči samo odlog izvršitve negativnega sklepa, načeloma nedopusten, ker predlagani odlog sam po sebi ne spremeni pravnega položaja tožeče stranke, v točki 28 izodbijanega sklepa ugotovil, da v konkretni zadevi navedena država članica ni predlagala odloga izvršitve akta v smislu člena 278 PDEU, ampak izdajo začasne odredbe v smislu člena 279 PDEU. Ob sklicevanju zlasti na točko 41 sklepa podpredsednika Sodišča z dne 7. marca 2013 v zadevi EDF proti Komisiji (C-551/12 P(R)) je ugotovil, da niti člen 279 PDEU niti člen 104 Poslovnika Splošnega sodišča, še manj pa člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ne omogočajo, da se tak predlog razglasi za nedopusten samo zato, ker je predmet tožbe, na katero se nanaša, razglasitev ničnosti negativnega sklepa.
- 12 Predsednik Splošnega sodišča je v točkah od 30 do 38 izodbijanega sklepa presodil, da so podrobnosti obravnavane zadeve predvsem v prid dopustnosti začasne odredbe, ki jo je predlagala Zvezna republika Nemčija. Ugotovil je, da zadnjenavedena logično lahko predlaga ohranitev mejnih vrednosti, določenih v nacionalnih določbah, po 20. juliju 2013 samo z začasno odredbo v skladu s členom 279 PDEU. Ker je Komisija trdila, da predlagana začasna odredba ogroža institucionalno ravnovesje in presega okvir pristojnosti sodišča, ki vsebinsko odloča o zadevi, je predsednik Splošnega sodišča poudaril, da ima sodnik začasne odredbe na področju začasnih odredb pristojnosti, katerih učinek za zadevne institucije Unije presega učinke ničnostne sodbe, pod pogojem, da se te začasne odredbe uporabljajo le, dokler traja postopek vsebinske presoje, dokler ne vplivajo na meritorno odločbo in dokler ne ovirajo njenega polnega učinka. Potem ko je presodil, da so ti pogoji v obravnavani zadevi izpolnjeni, je menil, da bi predlagana začasna odredba ostala v mejah ukrepov, ki bi jih Komisija po vsej verjetnosti morala sprejeti na podlagi morebitne ničnostne sodbe.
- 13 Predsednik Splošnega sodišča je v točki 39 izodbijanega sklepa sklenil, da je treba predlog za izdajo začasne odredbe razglasiti za dopusten, vendar le, kar zadeva podredni predlog, ker iz povezanih določb člena 114(4) in (6) PDEU namreč izhaja, da je samo Komisija pristojna za odobritev vlog za

ohranitev nacionalnih določb, ki jih pri njej vložijo države članice, medtem ko je sodnik začasne odredbe načeloma pristojen le, da zadevni instituciji naloži, naj sprejme določene ukrepe oziroma naj tega ne stori.

- 14 Na drugem mestu, predsednik Splošnega sodišča je v točkah od 40 do 67 izpodbijanega sklepa preizkusil pogoj v zvezi s *fumus boni juris*. Najprej je ugotovil, da je ta pogoj izpolnjen, kadar je vsaj eden od tožbenih razlogov, ki ga tožeča stranka navaja v vsebinsko utemeljitev tožbe, na prvi pogled upošteven in nikakor ne neutemeljen. V zvezi s tem je menil, da zadostuje, da se ob tem tožbenem razlogu postavljajo kompleksna in občutljiva pravna vprašanja, ki jih na prvi pogled ni mogoče zavriniti kot nepomembna, ampak zahtevajo podrobno preučitev, ki je pridržana sodišču, pristojnemu za vsebinsko odločanje o zadevi, ali pa da je iz trditve, ki jih predstavijo stranke, razvidno, da obstaja v okviru postopka vsebinske presoje pomembno pravno nesoglasje, katerega rešitev ni vnaprej jasna.
- 15 V zvezi z dovoljenjem za mejne vrednosti za svinec in barij do 21. julija 2013 je predsednik Splošnega sodišča v točkah 41 in 42 izpodbijanega sklepa ugotovil, da se po mnenju Zvezne republike Nemčije s spornim sklepom krši člen 114 PDEU, ker je Komisija za odobritev nacionalnih določb o mejnih vrednostih za svinec in barij določila rok, ki se izteče najpozneje 21. julija 2013, čeprav naj ne bi niti besedilo odstavka 6 navedenega člena niti njegova sistematika Komisiji omogočala, da ob sprejetju sklepa o dovolitvi ohranitve nacionalnih določb določi časovno omejitev. V točkah 43 in 44 istega sklepa je v bistvu ugotovil tudi, da po mnenju Komisije dovoljenje za ohranitev veljavnosti strožjih nacionalnih določb pomeni odstopanje od harmonizacijskih ukrepov in da se je v obravnavani zadevi zdelo logično dovoljenje časovno omejiti, saj je bilo le s to prilagodljivejšo rešitvijo mogoče upoštevati legitimne skrbi zadevne države članice in ob tem zagotoviti, da bodo enotna pravila vedno veljala za igrače, ki se tržijo na notranjem trgu, pri tem pa čim manj ovirati delovanje notranjega trga.
- 16 Predsednik Splošnega sodišča je v točkah 45 in 46 izpodbijanega sklepa v bistvu ugotovil, da je Komisija sama v spornem sklepu izrecno menila, da so mejne vrednosti iz nacionalnih določb v zvezi s svincom in barijem na eni strani utemeljene zaradi nujnih zahtev po varovanju zdravja ljudi, ker ga bolje varujejo kot vrednosti iz nove direktive o igračah, na drugi strani pa so združljive z notranjim trgom, tako da jih je mogoče dovoliti „ob upoštevanju časovne omejitve.“ Na podlagi tega je v točki 47 izpodbijanega sklepa sklepal, da je Komisija potrdila, da so pogoji za uporabo člena 114(4) in (6) PDEU izpolnjeni, kar zadeva svinec in barij, in v točkah od 48 do 50 navedenega sklepa dodal, da ni gotovo, da bodo postopki v teku za spremembo vrednosti iz nove direktive o igračah za te snovi končani pred 21. julijem 2013, ki je rok za ohranitev nacionalnih določb v spornem sklepu. Zato je predsednik Splošnega sodišča v točki 51 izpodbijanega sklepa sklenil, da so trditve Zvezne republike Nemčije glede časovno omejene odobritve mejnih vrednosti za svinec in barij zelo resne in vzbujajo vprašanja, ki na prvi pogled zahtevajo podrobno preučitev, za katero je pristojno sodišče, ki vsebinsko odloča o zadevi, tako da je predlog za izdajo začasne odredbe izpolnjeval pogoj v zvezi s *fumus boni juris*.
- 17 V zvezi z zavrnitvijo vloge za odobritev mejnih vrednosti za antimon, arzen in živo srebro je predsednik Splošnega sodišča v točki 53 izpodbijanega sklepa ugotovil, da se po mnenju Zvezne republike Nemčije z izpodbijanem sklepom krši člen 114(4) in (6) PDEU, ker Komisija ni upoštevala ustreznega merila presoje, ko ji je za utemeljitev zavrnitve ohranitve nacionalnih določb za antimon, arzen in živo srebro očitala, da ni dokazala, da mejne migracijske vrednosti iz nove direktive o igračah ne zagotavljajo primerne ravni zaščite ali da bi verjetno imele škodljive učinke za zdravje. Opozoril je na to, da taka utemeljitev pomeni, da je država članica dolžna dokazati le, da njena nacionalna pravila zagotavljajo višjo raven varovanja javnega zdravja, kot pa jo zagotavlja harmonizacijski ukrep prava Unije, in da ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje tega cilja. V točkah 54 in 55 istega sklepa je ugotovil, da navedena država članica meni, da je izpolnila vse obveznosti glede dokazov, ker je na podlagi lastnih izračunov dokazala, da so mejne vrednosti, izražene kot biološka razpoložljivost v nacionalnih predpisih, ki so enake vrednostim, določenim v stari direktivi o igračah, v zvezi s temi tremi snovmi nižje in da torej bolje varujejo zdravje ljudi od mejnih migracijskih vrednosti iz nove direktive o igračah, ne glede na konsistenco materialov, iz katerih je igrača narejena.

- 18 Predsednik Splošnega sodišča je v točkah od 56 do 59 izpodbijanega sklepa opozoril na trditve Komisije, s katerimi je ta želela dokazati, da so po njenih izračunih migracijske vrednosti za tekoče in suhe materiale, ki izhajajo iz nacionalnih predpisov, precej višje od vrednosti iz nove direktive o igračah, nižje od zadnjenavedenih vrednosti pa so le za material, „postrgan“ s površine igrače, ki pa naj bi bil na splošno težje dostopen prav zato, ker ga je treba najprej postrgati. Ugotovil je, da Komisija v bistvu očita Zvezni republiki Nemčiji, da ni izračunala biološke razpoložljivosti, ki jo je mogoče doseči v praksi, in to za tri vrste konsistence materialov za igrače, ki so v novi direktivi o igračah obravnavani ločeno, z uporabo enotnih vrednosti, določenih v stari direktivi o igračah, medtem ko je navedena država članica to biološko razpoložljivost izračunala za migracijske vrednosti iz nove direktive o igračah in nato primerjala te različne biološke razpoložljivosti ter torej uporabila stopnje biološke razpoložljivosti, ki niso primerljive.
- 19 Predsednik Splošnega sodišča je v točkah 60 in 61 izpodbijanega sklepa ugotovil, da se ob nesoglasju med Zvezno republiko Nemčijo in Komisijo glede „pravilnih“ mejnih vrednosti za antimon, arzen in živo srebro v igračah postavljajo zelo tehnična vprašanja, predvsem glede pretvorbe mejnih migracijskih vrednosti in mejnih vrednosti biološke razpoložljivosti, ker navedena država članica zanika ustreznost „mejnih vrednosti biološke razpoložljivosti, ki jih je mogoče doseči v praksi,“ ki jih je dobila Komisija. V točki 62 istega sklepa je opozoril na to, da je Komisija sama priznala, da so mejne vrednosti, določene v nacionalnih določbah, za material, postrgan s površine igrače, nižje od vrednosti, ki jih določa nova direktiva o igračah, vendar da Komisija v zvezi s tem ni pojasnila upoštevnosti svoje trditve, da je material, postrgan s površine igrače, težje dostopen otroku, ker ga je treba najprej postrgati. Prav tako je v točki 63 izpodbijanega sklepa menil, da Komisija ni upravičena kritizirati metode, ki jo je v podporo svoje utemeljitve uporabila navedena država članica, ker jo je sama 30 let – tudi v spornem sklepu – uporabljala pri začasnih odobritvah mejnih vrednosti za barij in svinec.
- 20 Predsednik Splošnega sodišča je, potem ko je v točki 65 izpodbijanega sklepa sklenil, da trditve, ki jih je Zvezna republika Nemčija navedla glede zavrnitve odobritve mejnih vrednosti za antimon, arzen in živo srebro, postavljajo kompleksna vprašanja, ki jih na prvi pogled ni mogoče zavrniti kot neupoštevna, v točki 66 istega sklepa menil, da ni nobenega razloga, da bi v obravnavani zadevi domnevali, da so nacionalne določbe nezdržljive z notranjim trgovom, kar zadeva antimon, arzen in živo srebro. Zato je v točki 67 izpodbijanega sklepa razsodil, da je pogoj glede *fumus boni juris* izpolnjen tudi v zvezi z zavrnitvijo odobritve mejnih vrednosti za antimon, arzen in živo srebro.
- 21 Na tretjem mestu je predsednik Splošnega sodišča v točkah od 68 do 79 izpodbijanega sklepa preizkusil pogoj v zvezi z nujnostjo. V točki 68 je navedel, da je cilj postopka za izdajo začasne odredbe zagotovitev polnega učinka prihodnje meritorne odločbe in da je treba nujnost predloga za izdajo začasne odredbe presoјati glede na potrebo, da je treba začasno odločiti, da bi se izognili nastanku resne in nepopravljive škode za stranko, ki predlaga izdajo začasne odredbe, stranka, ki se sklicuje na nevarnost nastanka take škode, pa mora z dovolj visoko stopnjo verjetnosti dokazati, da je njeno uresničenje predvidljivo. V točkah 69 in 70 je ugotovil, da se Zvezna republika Nemčija sklicuje na nastanek škode za zdravje otrok po 20. juliju 2013, kar naj bi bila resna trditev, ker je zdravje samo po sebi posebno pomembna vrednota in ker je taka škoda, ko nastane, nepovratna, saj škode, storjene zdravju, ni mogoče odpraviti z učinkom za nazaj. V zvezi s tem Komisija v bistvu trdi, da tudi če bi mejne vrednosti iz stare direktive o igračah zagotavljale višjo raven zaščite, to ne pomeni, da bi določbe nove direktive o igračah povzročale resno in nepopravljivo škodo po 20. juliju 2013.
- 22 Predsednik Splošnega sodišča je v točkah od 71 do 74 izpodbijanega sklepa menil, da je treba presoјo verjetnosti nastanka resne in nepopravljive škode za zdravje v obravnavani zadevi, ki domnevno izhaja iz tveganja za zdravje ljudi, opraviti na podlagi previdnostnega načela ter da je obstoj *fumus boni juris* v obravnavani zadevi upošteven za to presoјo. V zvezi z vrednostmi za barij in svinec je v točki 75 istega sklepa ugotovil, da je Komisija sama v izpodbijanem sklepu priznala, da so nacionalne določbe utemeljene z nujnimi zahtevami po varovanju zdravja, ker zagotavljajo boljšo zaščito v zvezi s tem kot določbe nove direktive o igračah. V točkah 76 in 77 navedenega sklepa je opozoril na to, da je treba zavrnitev upravičenosti do te višje ravni zaščite, kar zadeva izpostavljenost otrok težkim kovinam,

obravnavati kot razlog za resno in nepopravljivo škodo, ter izrecno zavrnil trditev, da nova direktiva o igračah zagotavlja zadostno raven zaščite, ker ta trditev ni primerna z vidika „ponovne nacionalizacije“ zdravstvene politike, katere načelo je priznано v členu 114(4) PDEU.

- 23 Predsednik Splošnega sodišča je v zvezi z vrednostmi za antimon, arzen in živo srebro v točki 78 izpodbijanega sklepa presodil, da na podlagi ničesar ni mogoče izključiti, da bi po podrobni preučitvi sodišče, ki vsebinsko odloča o zadevi, na kompleksna vprašanja, ki jih je v zvezi s tem postavila Zvezna republika Nemčija, odgovorilo tako, da tudi zadevne nacionalne določbe o antimonu, arzenu in živem srebru zagotavljajo višjo raven zaščite, kot jo je vzpostavila nova direktiva o igračah, tako da bi bili otroci, ki jih je treba zaščititi, izpostavljeni tveganju za resno in nepopravljivo škodo za zdravje, če bi jim bila ta raven zaščite zavrnjena. Zato je v točki 79 istega sklepa sklenil, da je ta država članica dokazala, da je pogoj v zvezi z nujnostjo v obravnavani zadevi izpolnjen.
- 24 Nazadnje, predsednik Splošnega sodišča je v točkah od 80 do 83 izpodbijanega sklepa v zvezi s tehtanjem interesov presodil, da je treba interes Komisije, da bi se predlog za izdajo začasne odredbe zavrnil zaradi varstva skladnosti notranjega trga, zavreči in dati prednost interesu Zvezne republike Nemčije, da se dovoli ohranitev nacionalnih določb zaradi zagotovitve boljše zaščite zdravja otrok, zlasti ker bi predlagana začasna odredba le ohranila pravni položaj, ki obstaja od leta 1988, saj bi bila ohranitev odobrena le za omejeno obdobje.
- 25 Predsednik Splošnega sodišča je na podlagi navedenih razlogov sklenil odrediti začasni ukrep, ki ga je podredno predlagala navedena država članica. V zvezi s tem je v točki 1 izreka izpodbijanega sklepa navedeno:

„Evropska komisija dovoli ohranitev nacionalnih določb, ki jih je sporočila Zvezna republika Nemčija, o mejnih vrednostih za antimon, arzen, barij, svinec in živo srebro v igračah do sprejetja odločbe o glavni stvari s strani Splošnega sodišča.“

Predlogi strank

- 26 Komisija Sodišču predlaga, naj:

- primarno, razglasi izpodbijani sklep za ničen in
- zavrne predlog Zvezne republike Nemčije, da se ji odredi, da lahko ohrani nacionalne določbe o mejnih vrednostih za antimon, arzen, barij, svinec in živo srebro v igračah, dokler Splošno sodišče vsebinsko ne odloči o zadevi, ali

podredno,

- izpodbijani sklep razglasi za ničen v delu, v katerem ji odreja:
 - začasno odobritev mejnih vrednosti za antimon in živo srebro, ki jih je notificirala Zvezna republika Nemčija, dokler Splošno sodišče vsebinsko ne odloči o zadevi;
 - začasno odobritev mejnih vrednosti za arzen in svinec v suhem in tekočem materialu, ki jih je notificirala Zvezna republika Nemčija, dokler Splošno sodišče vsebinsko ne odloči o zadevi;
- zavrne predlog Zvezne republike Nemčije, naj se ji naloži začasna odobritev ohranitve nacionalnih določb za mejne vrednosti za antimon in živo srebro, dokler Splošno sodišče vsebinsko ne odloči o zadevi;

- zavrne predlog navedene države članice, naj se ji naloži začasna odobritev nacionalnih določb za mejne vrednosti za arzen in svinec, dokler Splošno sodišče vsebinsko ne odloči o zadevi, v delu, v katerem se opira na mejne vrednosti za arzen in svinec v suhem in tekočem materialu, ter
 - Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov na obeh stopnjah.
- 27 Zvezna republika Nemčija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne tako glede primarnih kot podrednih predlogov in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 28 Komisija v utemeljitev pritožbe navaja pet pritožbenih razlogov, in sicer:
- napačna uporaba prava v zvezi z dokaznim bremenom v okviru postopka po členu 114(4) in (6) PDEU;
 - izkrivljanje dejstev v zvezi z razpoložljivostjo „igrač, ki so postrgane“;
 - nezadostna obrazložitev izpodbijanega sklepa;
 - neskladnost razlogov v izpodbijanem sklepu in
 - napačna uporaba prava v zvezi s tehtanjem interesov.
- 29 Najprej je treba skupaj obravnavati prvi in četrti pritožbeni razlog.

Prvi pritožbeni razlog: napačna uporaba prava v zvezi z dokaznim bremenom; četrti pritožbeni razlog: neskladnost razlogov iz izpodbijanega sklepa

Trditve strank

- 30 Komisija v prvem pritožbenem razlogu trdi, da je predsednik Splošnega sodišča kršil pravilo o dokaznem bremenu, ki ga nosi država članica, ki v skladu s členom 114(4) PDEU predlaga ohranitev določbe o odstopanju od direktive o harmonizaciji, pri čemer mora ta država dokazati, da navedena določba zagotavlja boljše varstvo zdravja kot določbe take direktive. V obravnavani zadevi je ta porazdelitev dokaznega bremena še toliko bolj potrebna, ker so bile vrednosti iz stare direktive o igračah nadomeščene z vrednostmi iz nove direktive o igračah, saj se je zakonodajalec Unije ob poznavanju zadeve in v skladu z obveznostjo, ki jo ima v skladu s členom 114(3) PDEU, odločil, da za izhodišče vzame visoko raven varstva, pri čemer je upošteval zlasti nova dognanja na podlagi znanstvenih dejstev, da z novimi vrednostmi nadomesti stare vrednosti, ki jih želi Zvezna republika Nemčija ohraniti.
- 31 Komisija navaja, da predsednik Splošnega sodišča v izpodbijanem sklepu ni upošteval teh posebnosti postopka po členu 114(4) PDEU, zlasti ko je v okviru analize *fumus boni juris* in še posebej v točkah 61 in 64 navedenega sklepa navedel, da ničnostnih razlogov, ki jih je pred Splošnim sodiščem navedla Zvezna republika Nemčija, „na prvi pogled“ ni mogoče zavrni kot neupoštevanih. Podobno je sodnik za začasne odredbe, kar zadeva pogoj v zvezi z nujnostjo glede antimona, arzena in živega srebra v točkah 78 in 79, menil, da to, da „na podlagi ničesar ni mogoče izključiti, da nacionalne določbe zagotavljajo višjo raven zaščite zdravja“, zadostuje za odobritev predlaganega ukrepa. Ta

napačna obrnitev dokaznega bremena naj bi še posebej jasno izhajala iz točke 76 navedenega sklepa, v katerem je predsednik Splošnega sodišča ugotovil „ponovno nacionalizacijo zdravstvene politike“ v skladu s členom 114(4) PDEU. Ta napačna uporaba prava naj bi vplivala na presojo *fumus boni juris*, presojo nujnosti in presojo tehtanja interesov, zaradi nje pa naj sodnik začasne odredbe tudi ne bi upošteval omejitve svoje pristojnosti za nadzor.

- 32 V zvezi s *fumus boni juris* Komisija trdi, da je predsednik Splošnega sodišča v izpodbijanem sklepu zanemarljivo posebnost med pravilom in odstopanjem, ki je značilno za postopek po členu 114(4) PDEU, ker je zanj uporabil enaka pravila v zvezi z dokaznim bremenom, kot so tista v drugih okoliščinah, zlasti na področju konkurence. S tako sprejeto rešitvijo sodnika začasne odredbe naj bi bila Komisija prisiljena, da sprejme nove vrednosti z zavestnim opiranjem na ukrepe, ki niso najnovejša znanstvena spoznanja, in taka rešitev naj bi škodila institucionalnemu ravnovesju med zadnjenavedeno in zakonodajalcem Unije.
- 33 V zvezi z nujnostjo in ne glede na to, ali nacionalne določbe zagotavljajo boljšo raven varstva kot določbe nove direktive o igračah, kar Komisija izpodbija, zadnjenavedena navaja, da gre za vprašanje, v kolikšnem obsegu zadnjenavedene določbe ne samo določajo nižjo raven varstva od tiste, ki jo zagotavljajo nacionalne določbe, ampak poleg tega resno in nepopravljivo ogrožajo zdravje otrok. Ugotavlja, da mora v skladu s sodno prakso stranka, ki predlaga sprejetje začasnih odredb, dokazati, da ne more čakati na izid postopka vsebinske presoje, ne da bi utrpela resno in nepopravljivo škodo. Poleg tega naj bi Zvezna republika Nemčija v dopisu Komisiji z dne 2. marca 2011, v katerem je navedla razloge za svoj predlog za odstopanje, poslan 18. januarja 2011 (v nadaljevanju: dopis z dne 2. marca 2011), izrecno priznala, da vrednosti iz nove direktive o igračah za antimon in živo srebro ne presegajo skupne dnevne absorpcijske vrednosti, kar naj bi potrjevalo tudi mnenje zveznega nemškega inštituta za oceno tveganj z dne 12. januarja 2011.
- 34 Nazadnje, Komisija ugotavlja, da ima glede zapletenih znanstvenih ocen široko diskrecijsko pravico in trdi, da sodni nadzor v obravnavani zadevi precej presega ta okvir. Meni, da je predsednik Splošnega sodišča s tem, da je implicitno menil, da je nova direktiva o igračah delno nezakonita, presegel svoja pooblastila sodnika začasne odredbe.
- 35 Komisija v okviru četrtega pritoženega razloga sodniku začasne odredbe očita, da se v izpodbijanem sklepu sploh ne razlikuje med različnimi materiali, iz katerih so narejene igrače. Trdi, da tudi če bi bila utemeljitev predsednika Splošnega sodišča pravilna, bi se moralo z navedenim sklepom ugoditi predlogu za ohranitev nacionalnih določb samo za postrgani material, ker je – kot naj bi dokazala – nova direktiva o igračah precej bolj stroga v zvezi s tekočimi in suhimi materiali.
- 36 Ker v izpodbijanem sklepu ta dokaz, ki temelji na najnovejših znanstvenih spoznanjih v skladu z zahtevami iz člena 114(3) PDEU, sploh ni bil upoštevan, naj bi bilo Komisiji naloženo, da v zvezi z antimonom, arzenom, svincem in živim srebrom v tekočih in suhih materialih, iz katerih so narejene igrače, dovoli mejne vrednosti, ki precej manj varujejo zdravje otrok kot tiste iz nove direktive o igračah.
- 37 Kar zadeva postrgani material, je res, da so migracijske vrednosti, ki izhajajo iz mejnih vrednosti biološke razpoložljivosti in jih določajo nacionalne določbe, nižje od tistih iz nove direktive o igračah, vendar v skladu z najnovejšimi znanstvenimi spoznanji ohranitev teh vrednosti ni potrebna, ker naj bi bilo zdravje otrok enako učinkovito varovano tudi z novimi vrednostmi, kot naj bi Zvezna republika Nemčija v dopisu z dne 2. marca 2011 sama priznala v zvezi z antimonom in živim srebrom. Podredno Komisija poziva Sodišče, naj v primeru, da te utemeljitve ne bi sprejelo, izpodbijani sklep razveljavi samo glede tekočih in suhih materialov.
- 38 Zvezna republika Nemčija v odgovor na prvi pritožbeni razlog na začetku navaja, da je ta razlog nedopusten, ker Komisija v resnici izpodbija dejansko presojo predsednika Splošnega sodišča. Zadnjenavedeni naj v nobenem primeru ne bi obrnil dokaznega bremena, ampak je zgolj menil, da so

utemeljitve te države članice v podporo njenemu predlogu za izdajo začasne odredbe prepričljive in skladne. Tako naj se z izpodbijanim sklepom nikakor ne bi prejudicirala prihodnja odločitev o glavni stvari. Navedena država članica navaja, da Komisija v delu, v katerem izpodbija pristojnost sodnika za začasne odredbe za sprejetje začasnega ukrepa, kot je tisti iz točke 1 izreka navedenega sklepa, zgolj ponavlja utemeljitve, ki jih je navedla že na prvi stopnji, in da je treba že samo iz tega razloga ta del njenih utemeljitev zavreči kot nedopusten.

- 39 Kar zadeva četrti pritožbeni razlog, Zvezna republika Nemčija ponovno uveljavlja nedopustnost utemeljitev Komisije v podporo temu razlogu, ker naj bi zadnjenavedena v resnici izpodbijala dejansko presojo predsednika Splošnega sodišča. Poleg tega v bistvu navaja, da je Komisija storila več napak pri metodi svojih izračunov, zlasti ko je uporabila mejne migracijske vrednosti, določene v standardu EN 71-3. Zaradi teh napak naj bi nepravilno primerjala raven varstva zdravja, ki jo zagotavljajo nacionalne določbe, in tisto, ki jo zagotavljajo določbe nove direktive o igračah.

Presoja Sodišča

- 40 Člen 104(2) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da je treba v predlogu za izdajo začasne odredbe navesti „predmet spora, okoliščine, iz katerih izhaja nujnost, ter dejanske in pravne razloge, ki na prvi pogled izkazujejo utemeljenost predlagane začasne odredbe“. Tako lahko sodnik za začasne odredbe odlog izvršitve in druge začasne odredbe izda, če je ugotovljeno, da je njihova izdaja na prvi pogled dejansko in pravno upravičena (*fumus boni juris*) ter da so nujne, torej da jih je treba zaradi preprečitve nastanka resne in nepopravljive škode, kar zadeva interese stranke, ki jih predlaga, izdati in morajo učinkovati pred vsebinsko presojo tožbe. Ti pogoji so kumulativni, zato je treba predlog za izdajo začasne odredbe zavrniti, kadar kateri od njih ni izpolnjen (sklep predsednika Sodišča z dne 14. oktobra 1996 v zadevi SCK in FNK proti Komisiji, C-268/96 P(R), Recueil, str. I-4971, točka 30). Sodnik za začasne odredbe po potrebi tehta tudi zadevne interese (sklep predsednika Sodišča z dne 23. februarja 2001 v zadevi Avstrija proti Svetu, C-445/00 R, Recueil, str. I-1461, točka 73).

– Fumus boni juris

- 41 Najprej je treba navesti, da je pogoj *fumus boni juris* izpolnjen, kadar v postopku za izdajo začasne odredbe obstaja pomembno pravno nesoglasje, katerega rešitev ni vnaprej jasna, tako da tožba na prvi pogled ni neutemeljena (glej v tem smislu sklepa predsednika Sodišča z dne 13. junija 1989 v zadevi Publishers Association proti Komisiji, 56/89 R, Recueil, str. 1693, točka 31, in z dne 8. maja 2003 v zadevi Komisija proti Artogodan in drugim, C-39/03 P-R, Recueil, str. I-4485, točka 40). Ker je namreč namen postopka za izdajo začasne odredbe zagotovitev polnega učinkovanja prihodnje končne odločbe, da se prepreči praznina v sodnem varstvu, ki ga zagotavlja Sodišče, mora sodnik za začasne odredbe zgolj „na prvi pogled“ presoditi o utemeljenosti razlogov iz spora v postopku v glavni stvari, da ugotovi, ali obstaja dovolj velika verjetnost uspeha tožbe.
- 42 V delu, v katerem Komisija v obravnavani zadevi trdi, da je predsednik Splošnega sodišča kršil pravilo o dokaznem bremenu, ki ga nosi država članica, ki v skladu s členom 114(4) PDEU predlaga ohranitev določbe o odstopanju od direktive o harmonizaciji, pri čemer mora ta država dokazati, da navedena določba zagotavlja boljše varstvo zdravja od določb zadevne direktive o harmonizaciji, je treba ugotoviti, da se Komisija moti glede značaja presoje, ki jo mora opraviti sodnik za začasne odredbe, ne glede na vsebino, ki je obravnavana v zadevi, o kateri odloča Splošno sodišče.
- 43 Res je, da so poseben okvir postopka iz člena 114(4) PDEU in med drugim to, da mora država članica dokazati, da je odstopanje od določb direktive, ki ga predlaga, upravičeno, ter diskrecijska pravica Komisije v zvezi s tem upoštevni pri preizkusu *fumus boni juris*. Vendar ta upoštevnost pomeni samo to, da mora sodnik za začasne odredbe pri preverjanju, ali je država članica, ki predlaga sprejetje začasnega ukrepa, predložila sredstva, s katerimi je mogoče na prvi pogled dokazati obstoj nezakonnosti, ki jo je storila Komisija, in s tem *fumus boni juris*, upoštevati dejstvo, da je država članica

tista, ki mora v fazi upravnega postopka dokazati, da so pogoji za predlagano odstopanje izpolnjeni. Ta upoštevnost pa ne pomeni, da bi morala država članica v fazi postopka za izdajo začasne odredbe dokončno dokazati, da so ti isti pogoji izpolnjeni. Če bi se namreč moral sodnik za začasne odredbe izreči o zadnjenavedenem vprašanju, bi nujno odločil o enem od vidikov vsebinske utemeljenosti tožbe, ki jo je zadevna država članica vložila v postopku glavni stvari, in bi s tem presegel meje lastne pristojnosti.

- 44 Iz tega je razvidno, da predsednik Splošnega sodišča s tem, da je v izpodbijanem sklepu, zlasti v njegovih točkah 61 in 65, razsodil, da ničnostni razlogi, ki jih je pred Splošnim sodiščem uveljavljala Zvezna republika Nemčija, na „prvi pogled“ niso neupoštevni, ni napačno uporabil prava in še posebej ni obrnil dokaznega bremena.
- 45 V zvezi z utemeljitvijo Komisije, da se ji z izpodbijanem sklepom nalaga sprejetje novih določb ob opiranju na informacije, ki niso najnovejša znanstvena spoznanja, in s tem kršenje obveznosti, ki ji jo nalaga člen 114(3) PDEU in v skladu s katero „ima za izhodišče visoko raven varstva, pri čemer zlasti upošteva nova dognanja na podlagi znanstvenih dejstev“, je treba ugotoviti, da je predsednik Splošnega sodišča – v točkah od 41 do 52 izpodbijanega sklepa v zvezi s svincem in barijem ter v točkah od 53 do 67 tega sklepa v zvezi z antimonom, arzenom in živim srebrom – upošteval, da je Zvezna republika Nemčija navedla utemeljitve, s katerimi je mogoče dokazati, da njeni razlogi v glavni stvari v podporo tezi, ki je v nasprotju s tezo Komisije, niso neutemeljeni. V okviru obravnavane pritožbe v zvezi s postopkom za izdajo začasne odredbe bi bilo mogoče sodniku za začasne odredbe očitati, da je kršil navedeno določbo, samo če bi stranka, ki to zagovarja, dokazala, da je tak sklep očitno nepravilen.
- 46 V zvezi s tem je treba ugotoviti – kot je Zvezna republika Nemčija podrobno pojasnila v svojem odgovoru na pritožbo – da njene trditve v postopku v glavni stvari v bistvu temeljijo na domnevno večji zaščiti v zvezi z zdravjem otrok, ki jo zagotavljajo mejne vrednosti biološke razpoložljivosti, določene v njenih nacionalnih določbah, kot pa vrednosti, dobljene na podlagi migracijskih vrednosti, ki jih določa nova direktiva o igračah.
- 47 Navedena država članica zlasti poudarja, da čeprav so mejne vrednosti biološke razpoložljivosti v mikrogramih absorbirane škodljive snovi na dan, to je dopustne dnevne absorpcijske količine, ki jih določajo nacionalne določbe, enake tistim, ki jih je določala stara direktiva o igračah, pa mejne migracijske vrednosti za materiale, iz katerih so narejene igrače, ki jih je standard EN 71-3 izpeljal iz zadnjenavedene direktive, niso bile prenesene v te določbe. Zato je po mnenju te države članice Komisija izkrivila vsebino nacionalnih določb, ker je za izračun mejnih vrednosti biološke razpoložljivosti uporabila mejne migracijske vrednosti, določene s standardom EN 71-3, ki jih je nato pripisala nacionalnim določbam, da bi zadnjenavedene vrednosti primerjala z mejnimi vrednostmi biološke razpoložljivosti, izračunanimi na podlagi mejnih migracijskih vrednosti, določenih v novi direktivi o igračah, za vse tri vrste materialov, ki so tam opredeljeni.
- 48 Zvezna republika Nemčija navaja, da so tako ugotovljene mejne vrednosti biološke razpoložljivosti, ki jih je Komisija za namene svoje primerjave pripisala nacionalnim določbam, višje kot mejne vrednosti biološke razpoložljivosti, ki so bile v resnici določene v samih nacionalnih določbah. V skladu s primerjavo, ki jo je navedena država članica izvedla med, na eni strani, mejnimi vrednostmi biološke razpoložljivosti in, na drugi stani, tistimi, ki so bile na podlagi mejnih migracijskih vrednosti določene v novi direktivi o igračah, nacionalne določbe zagotavljajo višjo raven varstva od tiste, ki jo zagotavlja navedena direktiva, ker zadnjenavedena določa višjo dopustno dnevno absorpcijsko količino za vse uporabljene snovi, in to v vseh treh materialih, postrganih, suhih in tekočih.
- 49 Zato je po mnenju Zvezne republike Nemčije metoda, ki jo je Komisija uporabila pri izračunih mejnih vrednosti, napačna, zaradi česar naj bi ta izvedla nepravilno primerjavo med ravni varovanja zdravja, ki jo zagotavljajo nacionalne določbe, in tisto, ki jo zagotavljajo določbe nove direktive o igračah.

50 Ne da bi se bilo treba izreči o utemeljenosti utemeljitev, ki jih v glavni stvari navaja Zvezna republika Nemčija, niti o nasprotnih utemeljitvah Komisije, za kar je pristojno samo sodišče, ki vsebinsko odloča o tožbi, je treba ugotoviti, da so utemeljitve te države članice dovolj prepričljive, da v okviru te pritožbe omogočajo sklep, da predsednik Splošnega sodišča ni storil nobene kršitve člena 114(3) PDEU, ko je sklenil – v točki 51 izpodbijanega sklepa v zvezi s svincem in barijem ter v točki 65 v zvezi z antimonom, arzenom in živim srebrom – da razlogi, na katere se je pred Splošnim sodiščem sklicevala navedena država članica, „na prvi pogled“ niso neupoštevni. Iz navedenega izhaja tudi, da navedeni sklep ni neskladen v smislu, kakor ga Komisija razume v naslovu svojega četrtega pritožbenega razloga, ker je predsednik Splošnega sodišča do svojih sklepov prišel ne glede na nasprotne utemeljitve Komisije. S pridržkom utemeljenosti njegove presoje nujnosti in tehtanja interesov ni presegel niti meja svojih pristojnosti kot sodnik začasne odredbe niti ni kršil določb člena 114 PDEU, ko je na podlagi teh ugotovitev sklepal o *fumus boni juris* in zato Komisiji začasno odredil dovolitev ohranitve nacionalnih določb.

– Nujnost in tehtanje interesov

51 V delu, v katerem Komisija predsedniku Splošnega sodišča očita, da je v zvezi z antimonom, arzenom in živim srebrom obrnil dokazno breme, ker je v točkah 78 in 79 izpodbijanega sklepa menil, da „na podlagi ničesar ni mogoče izključiti“, da nacionalne določbe zagotavljajo višjo raven zaščite zdravja, kot je tista, ki jo zagotavlja nova direktiva o igračah, je treba na začetku poudariti, da je moral predsednik Splošnega sodišča pri presoji obstoja resne in nepopravljive škode nujno izhajati iz premise, da je mogoče tožbenim razlogom Zvezne republike Nemčije iz postopka v glavni stvari ugoditi (glej po analogiji sklep podpredsednika Sodišča z dne 10. septembra 2013 v zadevi Komisija proti Pilkington Group, C-278/13 P(R), točka 38).

52 Resna in nepopravljiva škoda, katere verjeten nastanek je treba dokazati, je namreč tista, ki je – odvisno od primera – posledica zavrnitve odobritve predlaganega začasnega ukrepa, če bi tožba nato uspela, in bi jo bilo treba torej presojeti na podlagi te premise, ne da bi to pomenilo kakršno koli opredelitev sodnika začasne odredbe o razlogih iz postopka v glavni stvari. Zato Komisija z utemeljitvami na podlagi dokaznega bremena, ki ga nosi država članica, ki predlaga odstopanje od direktive o harmonizaciji na podlagi člena 114(4) PDEU, ne more izpodbiti presoje sodnika začasne odredbe glede pogoja v zvezi z nujnostjo. Kar zadeva, natančneje, utemeljitev v zvezi z dejstvom, da je predsednik Splošnega sodišča v točki 76 izpodbijanega sklepa ugotovil „ponovno nacionalizacijo“ zdravstvene politike, katere načelo naj bi bilo priznано v členu 114(4) PDEU, zadostuje ugotovitev, da ta očitek iz istih razlogov, kot so bili navedeni zgoraj, ne more vplivati na navedeno presojo, ne da bi se bilo treba opredeliti do upoštevnosti te opredelitve postopka, določene v navedeni določbi.

53 Kar zadeva utemeljitev Komisije, da tudi če bi nacionalne določbe zagotavljale boljšo raven zaščite kot določbe nove direktive o igračah, bi zadnjenavedene morale še vedno resno in nepopravljivo ogrožati zdravje otrok, je treba ugotoviti, da je predsednik Splošnega sodišča v točkah od 71 do 73 pravilno opozoril na pomen previdnostnega načela v obravnavanih okoliščinah.

54 V skladu z navedenim načelom lahko institucije Unije, kadar obstaja negotovost o obstoju ali obsegu tveganj za zdravje ljudi, na podlagi tega načela sprejmejo zaščitne ukrepe, ne da bi morale čakati, da sta dejanskost in resnost teh tveganj popolnoma dokazani (sodba z dne 5. maja 1998 v zadevi National Union Farmers' in drugi, C-157/96, Recueil, str. I-2211, točka 63, in z dne 12. januarja 2006 v zadevi Agrarproduktion Staebelow, C-504/04, ZOdl., str. I-679, točka 39). Iz tega je razvidno, da sodnik začasne odredbe v obravnavani zadevi ni napačno uporabil prava, ko je za namene presoje verjetnega nastanka resne in nepopravljive škode ter s pridržkom tehtanja interesov menil, da – celo začasna – uporaba vrednosti, ki morda niso najbolj učinkovite za zaščito zdravja ljudi in, natančneje, zdravja otrok, zadostuje za dokaz, da bo z zadostno verjetnostjo nastala resna in nepopravljiva škoda.

- 55 Kar zadeva utemeljitev Komisije, da je nemška vlada v dopisu z dne 2. marca 2011 izrecno priznala, da vrednosti, ki jih nova direktiva o igračah določa za antimon in živo srebro, ne presegajo skupne dnevne dopustne absorpcijske količine, kar naj bi potrjevalo tudi mnenje nemškega zveznega inštituta za ocenjevanje tveganj z dne 12. januarja 2011, je treba ugotoviti, da Komisija s tem postavlja vprašanje o presoji dejanskega stanja, ki ga predsednik Splošnega sodišča v izpodbijanem sklepu ni izrecno obravnaval, ne uveljavlja pa izkrivljanja dejstev v zvezi s tem.
- 56 Zato je treba to utemeljitev zavreči kot nedopustno. Treba je namreč navesti, da je v skladu s členom 256 PDEU in členom 58 Statuta Sodišča Evropske unije, ki se uporabljata tudi za pritožbe na podlagi člena 57, drugi odstavek, navedenega statuta, pritožba omejena na pravna vprašanja, presoja dejanskega stanja pa je izključena. Zato je samo Splošno sodišče pristojno, prvič, za ugotavljanje dejanskega stanja in, drugič, za presojo tega dejanskega stanja. Presoja dejanskega stanja, razen v primeru izkrivljenja elementov, ki so mu bili predloženi, torej ne pomeni pravnega vprašanja, ki bi bilo kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 24. julija 2003 v zadevi Linea GIG proti Komisiji, C-233/03 P(R), Recueil, str. I-7911, točke od 34 do 36).
- 57 V vsakem primeru je treba ugotoviti, da je Zvezna republika Nemčija tako pred Splošnim sodiščem kot pred Sodiščem v okviru postopka za izdajo začasne odredbe navedla razloge, iz katerih meni, da je verjeten nastanek resne in nepopravljive škode v obravnavani zadevi dokazan, in sicer glede vseh petih zadevnih snovi. Med drugim je navedla, da je zdravje ljudi, zlasti otrok, samo po sebi dovolj velika vrednota. Ne glede na elemente in utemeljitve, ki jih je ta država članica navedla v upravnem postopku, zadostuje ugotovitev, da v skladu s tem, kar je bilo razsojeno v točki 54 tega sklepa, predsednik Splošnega sodišča, ki se je med drugim oprl na previdnostno načelo, ni napačno uporabil prava v zvezi s tem.
- 58 Nazadnje, v delu, v katerem Komisija trdi, da napačna uporaba prava, na katero se sklicuje v zvezi z dokaznim bremenom, vpliva tudi na presojo tehtanja interesov, ki jo izvede sodnik za začasne odredbe, je treba ugotoviti, da Komisija ni navedla nobenih konkretnih utemeljitev v zvezi s tem. Vprašanje tehtanja interesov bo zato obravnavano v okviru petega pritožbenega razloga, ki se nanaša na ta vidik izpodbijanega sklepa.
- 59 Iz navedenega je razvidno, da je treba prvi in četrti pritožbeni razlog, na katera se v podporo svoji pritožbi sklicuje Komisija, zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog: izkrivljanje dejstev

Trditve strank

- 60 Komisija meni, da je predsednik Splošnega sodišča v točki 62 izpodbijanega sklepa izkrivil dejstva, ker je izhajal iz premise, da mejne vrednosti, določene v nacionalnih določbah, zadevajo igrače, ki so „postrgane“, v smislu, da naj bi bile še posebej obrabljene, medtem ko naj bi v resnici šlo za vprašanje materiala, iz katerega so igrače narejene in ki ga otroci lahko absorbirajo šele po tem, ko ga postrgajo. Komisija trdi, da bi lahko predsednik Splošnega sodišča, če ne bi izkrivil dejstev, predlogu ugodil samo za postrgani material ter ga zavrnil za tekoči in prahasti material. Ker je izkrivil dejstva, zadnjenavedeni torej v svojem sklepu tega ni mogel storiti.
- 61 Zvezna republika Nemčija meni, da predsednik Splošnega sodišča ni izkrivil dejstev, in navaja, da točka izpodbijanega sklepa, ki jo Komisija v zvezi s tem kritizira, v nobenem primeru ni zadostna podlaga za sklep, do katerega je sodnik za začasne odredbe prišel v zvezi s *fumus boni juris*.

Presoja Sodišča

- 62 Treba je ugotoviti, da izkrivljanje dejstev, ki ga v zvezi s točko 62 izpodbijanega sklepa zatrjuje Komisija, nikakor ne vpliva na skupno presojo *fumus boni juris*, ki jo je predsednik Splošnega sodišča opravil v točkah od 53 do 67 tega sklepa v zvezi z antimonom, arzenom in živim srebrom. Čeprav je namreč zadnjenavedeni napačno razumel sklicevanje na pojem razpoložljivosti igrač, ki so postrgane, iz spisa, pri čemer je izhajal iz premise, da morajo biti te igrače še posebej obrabljene, pa je v navedeni točki 62 prav tako pravilno ugotovil, da je Komisija sama priznala, da celo po njeni metodi pretvorbe mejne vrednosti iz nacionalnih določb za material, postrgan s površine igrače, bolje varujejo zdravje otrok kot tiste iz nove direktive o igračah. Taka ugotovitev v zvezi s tem zadostuje za utemeljitev sklepa, do katerega je predsednik Splošnega sodišča prišel v točki 67, in sicer da je pogoj glede *fumus boni juris* v zvezi s postrganim materialom za zadevne tri snovi izpolnjen.
- 63 Iz tega je razvidno, da je drugi pritožbeni razlog, na katerega se Komisija opira v svoji pritožbi, brezpredmeten in ga je treba kot takega zavriniti.

Tretji pritožbeni razlog: nezadostna obrazložitev

Trditve strank

- 64 Komisija predsedniku Splošnega sodišča očita, da ni pojasnil razlogov, iz katerih je menil, da njena utemeljitev, da nova direktiva o igračah bolje varuje zdravje otrok, ni upoštevna, čeprav naj bi bilo tako pojasnilo potrebno glede na povezavo med pravilom in odstopanjem od tega pravila v okviru člena 114(4) PDEU. Komisija je opredelila še eno pomanjkljivost pri obrazložitvi izpodbijanega sklepa, ko je navedla, da v spornem sklepu v zvezi z antimonom, arzenom in živim srebrom ni preverila, ali obstaja samovoljna diskriminacija, prikrita omejitev trgovine ali ovira za delovanje notranjega trga, predsednik Splošnega sodišča pa je v navedenem sklepu sam izvedel to presojo, pri tem pa je v zvezi s tem zgolj povzel utemeljitev Zvezne republike Nemčije, da je mogoče sklepanje v zvezi s temi pogoji za svinec, barij, nitrozamine in nitrozabilne snovi zlahka prenesti na druge snovi, ker so nacionalne določbe po zatrjevanju te države članice enake. Ta obrazložitev naj bi bila nezadostna, ker odločilni dejavnik ni enakost navedenih določb, ampak položaj na trgu. Sodnik začasne odredbe naj bi s svojo presojo nadomestil presojo pristojnih institucij.
- 65 Navedena država članica meni, da nobena utemeljitev Komisije v zvezi s tem ne dokazuje nezadostne obrazložitve, zaradi katere bi bil izpodbijani sklep nezakonit.

Presoja Sodišča

- 66 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da morajo biti sodbe Splošnega sodišča dovolj obrazložene, da lahko Sodišče nad njimi opravi sodni nadzor (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 14. maja 1998 v zadevi Svet proti de Nil in Impens, C-259/96 P, Recueil, str. I-2915, točka 32; z dne 16. marca 2000 v združenih zadevah Compagnie maritime belge transports in drugi proti Komisiji, C-395/96 P in C-396/96 P, Recueil, str. I-1365, točka 106, in z dne 18. oktobra 2012 v združenih zadevah Neuman in drugi proti José Manuel Baena Grupo, C-101/11 P in C-102/11 P, točka 80). V zvezi s tem zadostuje, da je sklepanje jasno in razumljivo ter da je tudi tako, da se z njim obrazloži sklep, ki se želi z njim utemeljiti (sodba z dne 4. oktobra 2007 v zadevi Naipes Heraclio Fournier proti UUNT, C-311/05 P, točka 53).
- 67 Kar zadeva očitek Komisije, da predsednik Splošnega sodišča ni zadostno obrazložil zavrnitve utemeljitve, s katero je Komisija trdila, da nova direktiva o igračah bolje varuje zdravje otrok kot nacionalne določbe, je treba ugotoviti, da je predsednik Splošnega sodišča, vsebinska presoja katerega se mora nanašati izključno na obstoj *fumus boni juris*, v točkah od 40 do 67 izpodbijanega sklepa

pravno zadostno navedel razloge, iz katerih je menil, da je kljub tej utemeljitvi pogoj v zvezi s *fumus boni juris* izpolnjen. Glede domnevne upoštevnosti – v zvezi s tem – povezave med pravilom in odstopanjem od tega pravila v okviru člena 114(4) PDEU zadostuje naveden na točke od 42 do 44 tega sklepa, iz katerih je razvidno, da predsednik Splošnega sodišča ni napačno uporabil prava v zvezi z dokaznim bremenom, ki ga nosi Zvezna republika Nemčija v okviru postopka za izdajo začasne odredbe.

- 68 Kar zadeva trditev, da predsednik Splošnega sodišča v točki 66 izpodbijanega sklepa ni zadostno obrazložil svojega sklepanja v zvezi z obstojem samovoljne diskriminacije, prikrite omejitve trgovine ali ovire za delovanje notranjega trga v zvezi z antimonom, arzenom in živim srebrom, ker je zgolj povzel utemeljitev Zvezne republike Nemčije, da je mogoče sklepanje v zvezi s temi pogoji za svinec, barij, nitrozamine in nitrozabilne snovi zlahka prenesti na druge snovi, ker so nacionalne določbe enake, je treba opozoriti na to, da je predsednik Splošnega sodišča kot sodnik za začasne odredbe lahko preizkusil samo obstoj *fumus boni juris* v zvezi z odsotnostjo teh ovir, in ne dokončnega obstoja teh ovir kot takih. Poleg tega to, da sodnik za začasne odredbe pri posamičnem dejanskem ali pravnem vprašanju pri svojem sklepanju uporabi utemeljitve ene ali druge stranke, samo po sebi ne more pomeniti neobstoja obrazložitve.
- 69 Predsednik Splošnega sodišča je torej v okviru predloga za izdajo začasne odredbe, o katerem se odloča, izvedel ustrezno obrazložitev, na podlagi katere lahko Sodišče razbere razloge, na podlagi katerih je sprejel sklep o obstoju *fumus boni juris* v zvezi z neobstojem samovoljne diskriminacije, prikrite omejitve trgovine ali ovire za delovanje notranjega trga v zvezi z antimonom, arzenom in živim srebrom, glede na to, da je bilo mogoče po njegovem mnenju sklepanje Komisije v zvezi s svincem, barijem, nitrozamini in nitrozabilnimi snovmi prenesti na tri druge zgoraj navedene snovi, ker so v zvezi s tem za vse te snovi nacionalne določbe enake.
- 70 Iz tega je razvidno, da je treba tretji pritožbeni razlog, ki ga v utemeljitev pritožbe navaja Komisija, zavrniti.

Peti pritožbeni razlog: napake pri tehtanju interesov

Trditve strank

- 71 Komisija navaja, da je predsednik Splošnega sodišča v izpodbijanem sklepu zgolj sledil utemeljitvi Zvezne republike Nemčije, da je bil interes te institucije omejen na delovanje notranjega trga. Komisija to tezo izpodbija in poudarja, da je interes, ki ga zagovarja v obravnavani zadevi, spoštovanje volje zakonodajalca Unije, kot je izražena v novi direktivi o igračah. V praksi naj bi se v skladu s tem interesom želelo zaščititi zdravje otrok, in ne samo notranji trg. Navedena direktiva se zaradi optimalnega zagotavljanja tega varovanja zdravja opira – kot je Komisija navedla v okviru svojega prvega in četrtega pritožbenega razloga ter v skladu z zahtevami člena 114(3) PDEU – na najnovejša znanstvena spoznanja. V izpodbijanem sklepu naj ta interes pri tehtanju interesov sploh ne bi bil upoštevan.
- 72 Zvezna republika Nemčija trdi, da nova direktiva o igračah kot harmonizacijski ukrep, sprejet na podlagi člena 114(1) PDEU, s katerim se želi zagotoviti vzpostavitev notranjega trga v zvezi z varnostjo igrač, ne more imeti za glavni cilj varstva zdravja otrok, kot, nasprotno, navaja Komisija. Ker predsednik Splošnega sodišča torej ni storil nobene napake v zvezi s tem, petemu pritožbenemu razlogu ni mogoče ugoditi.

Presoja Sodišča

- 73 Treba je ugotoviti, da je želela Komisija v okviru postopka za izdajo začasne odredbe, ki ga je pri predsedniku Splošnega sodišča sprožila Zvezna republika Nemčija, doseči zavrnitev predloga za izdajo začasne odredbe, da bi omogočila uporabo mejnih migracijskih vrednosti, določenih v novi direktivi o igračah, v celotni Uniji od 21. julija 2013, glede na to, da je zavrnila zahtevo za odstopanje, ki jo je navedena država članica vložila na podlagi člena 114(4) PDEU.
- 74 Nesporno med strankama pa je, da je nova direktiva o igračah harmonizacijski ukrep v smislu navedenega člena 114(4) PDEU. Poleg tega je bila sprejeta na podlagi člena 95 ES, ki je bil povzet v členu 114(1) PDEU. Navedena določba določa pravila, ki se uporabljajo za doseganje ciljev iz člena 26 PDEU, to je v bistvu tistih, ki omogočajo vzpostavitev notranjega trga. Zato je ob upoštevanju pravne podlage, uporabljene za njeno sprejetje, glavni cilj nove direktive o igračah nujno harmonizacija nacionalnih pravil na področju, ki ga ureja, to je na področju varnosti igrač, in to je torej cilj, ki je podlaga za interes Komisije, da se ta direktiva uporablja brez odlašanja.
- 75 Treba je namreč navesti, da člen 168(5) PDEU izključuje kakršno koli harmonizacijo zakonov in drugih predpisov držav članic, katerih namen je varovanje in izboljšanje zdravja ljudi. Res je – kot je Sodišče že razsodilo – da lahko harmonizacijski ukrepi, sprejeti na podlagi drugih določb primarnega prava, vplivajo na varstvo zdravja ljudi. Odstavek 1, prvi pododstavek, istega člena določa tudi, da se pri opredeljevanju in izvajanju vseh politik in dejavnosti Unije zagotavlja visoka raven varovanja zdravja ljudi, člen 114(3) PDEU pa določa, da si Evropski parlament in Svet pri izvrševanju svojih pristojnosti v zvezi z vzpostavitvijo notranjega trga prizadevata za doseganje tega cilja (glej v tem smislu sodbi z dne 5. oktobra 2000 v zadevi Nemčija proti Parlamentu in Svetu, C-376/98, Recueil, str. I-8419, točki 77 in 78, in z dne 12. decembra 2006 v zadevi Nemčija proti Parlamentu in Svetu, C-380/03, ZOdl., str. I-11573, točke od 93 do 95). Vendar drugih določb primarnega prava ni mogoče uporabiti za pravno podlago zaradi izogibanja izrecni izključitvi harmonizacije v zvezi z varovanjem in izboljšanjem zdravja ljudi, določeni v členu 168(5) PDEU (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Nemčija proti Parlamentu in Svetu z dne 5. oktobra 2000, točka 79).
- 76 Tako iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je treba za namene postopka za izdajo začasne odredbe, kot je ta, ki je predmet te pritožbe, kot podlago za interes, ki ga zagovarja Komisija v okviru tega postopka, šteti cilj harmonizacije nacionalnih zakonodaj na področju varnosti igrač, in ne cilja varstva zdravja otrok kot takega.
- 77 Iz navedenega izhaja, da je predsednik Splošnega sodišča po tem, ko je v točkah 82 in 83 izpodbijanega sklepa pretehtal interese s primerjavo interesa Zvezne republike Nemčije po ohranitvi nacionalnih določb s ciljem varstva zdravja otrok in interesa Komisije po zavrnitvi predloga za izdajo začasne odredbe, da bi se lahko harmonizirane določbe, ki jih je zakonodajalec Unije sprejel v novi direktivi o igračah, od 21. julija 2013 uporabljale na celotnem notranjem trgu, tudi v Nemčiji, v navedeni točki 83 pravilno sklenil, da se mora interes Komisije umakniti interesu navedene države članice po taki ohranitvi.
- 78 Zato je treba peti pritožbeni razlog, ki ga Komisija uveljavlja v podporo svoji pritožbi, zavrniti.

Stališča Komisije v zvezi z nedavnim ravnanjem v zvezi z barijem in svincem

- 79 V zvezi s tem, da je Komisija na koncu vloge, s katero je vložila pritožbo, obvestila Sodišče, da je z Uredbo Komisije (EU) št. 681/2013 z dne 17. julija 2013 o spremembi dela III Priloge II k Direktivi 2009/48 (UL L 195, str. 16) znižala mejne migracijske vrednosti za barij, zadostuje ugotovitev, da glede na to, da je Zvezna republika Nemčija Sodišče obvestila, da po njenem mnenju ta ukrep ni zadosten, ta ne vpliva na okvir obravnavanega spora. *A fortiori*, dejstvo, da bi bilo predvideno morebitno znižanje vrednosti v zvezi s svincem, na obravnavani postopek ne bi vplivalo.

80 Ker nobenemu od pritožbenih razlogov, ki jih je v utemeljitev pritožbe navedla Komisija, ni mogoče ugoditi, je treba pritožbo v celoti zavrni.

Stroški

81 V skladu s členom 138(1) Poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) Poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Zvezna republika Nemčija je predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je podpredsednik Sodišča sklenil:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi